

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 7 (650), 14. siječnja 2024.

KRALJICA

II. nedjelja po Božiću

***Svemogući vječni Bože,
u tvojoj su ruci
i svemirska prostranstva
i srca ljudi:
usliši molitve
svoga naroda
i udijeli mir
našem vremenu.***

**I. čitanje (1Sam 3,3b-10.19), II. čitanje (1Kor 6,13c-15a.17-20)
Evangelje po Ivanu (Iv 1,35-42)**

NAŠLI SMO MESIJU...

Prošli su božićni blagdani. Krist je među nama rođen, tako smo iskazali slavljinama i slikama. Gdje je on sada? Gdje stanuješ Gospodine? Ostaje trajno pitanje. Isto tako je pitanje, tko je on za nas? Je li on za nas Mesija? Što mi danas mislimo tko je On? Krist, Mesija?

Objavljenje cijelom čovječanstvu po trojici mudraca (koji predstavljaju mudrost i religije svijeta), da su pronašli Mesiju. Došao je Mesija da bude s nama kao mi. Utjelovio se i bit će sa svim ljudima. Bit će u svim ljudima. I sad se postavlja pitanje svakome od ljudi, svakome i današnjem čovjeku: Je li čovječe pronašao svoga Mesiju, svoga Spasitelja?

Bez toga pronalaska ostaje se u trajnom lutanju i traženju. Čovjek mora naći svojeg Mesiju ako želi živjeti smišljeno i smišljeno se usmjeriti prema budućnosti. Možda smo još u lutanju i traženju. Svako traženje je bolje od prepuštanja mrtvilu i bez interesu.

Nekako uvijek su se zbunjivali tko je Isus. Ili ga nisu prepoznali jer je njihov 'susjed' ili jer je rođen u ovome ili onome gradu ili regiji koja nam nije znana i slavna. I ta sudbina vječno prati Isusa, ali i sve nas ljude. Nisu to neki drugi koji se zbunjuju.

To smo mi. Svi mi. I danas mi bacamo krivicu na druge što ne prepoznamo Mesiju. Ipak odgovornost leži u nama samima. Mi smo zatrpani mnogim manje važnim stvarima pa nam one smetaju da prepoznamo 'Najvažnije', Spasitelja, Mesiju. Odgovornost je na svakome od nas što promašujemo susresti svojeg Mesiju, svojeg Spasitelja. On je među nama. On hoće svoje prebivalište u nama. Apostoli su pronašli Mesiju i slijedili ga.

Oni su u njemu našli ono za čime je njihova dubina čeznula. U Njem su prepoznali Onoga kojega svatko prepoznaje kao svoje ostvarenje i svoje ispunjenje. Mesija je ispunjenje budućnosti. Ali upoznavanje Mesije uvijek zahtjeva i odricanje i predanje njegovom 'projektu'.

Mesija je uvijek osoba i 'projekt'. Ne može se prihvatiti Mesiju a ne prihvaćati njegov put ispunjenja. Isto tako nam je pouka da nas neka

prijateljska ruka treba dovesti do 'Mesije'. Boga i Mesiju se otkriva i prepoznaje u prijateljskom ozračju, ambijentu.

"Gdje stanuješ Gospodine?"

Nije pitanje usmjereno na stambeno mjesto. Ne radi se o pitanju gdje mu je adresa. Za Izraelce Bogu je mjesto na nebu (Ps 103,3), sad se Bog nastanjuje u ljudima i među ljudima. Postati kuća Božja znači postati Božje prebivalište.

To je cilj Utjelovljenja i naše svijesti. Čovjek je najsvetiji Božji hram. Čovjek je mjesto gdje stanuje Mesija. To su shvatili apostoli i to shvaćaju oni koji su prepoznali Isusa Krista. To Isus otkriva Samaritanki (Iv 4,23). On također precizira svojim učenicima: Ostanite u meni i ja ću ostati u vama" (Iv 15,4). Često se misli da su crkve kuće Božje, pa se zaboravlja da su ljudi živi Božji hramovi. Bog hoće u čovjeku stanovati prije svih sagrađenih hramova.

Samo je čovjek njemu sličan. Mjesto Isusovo i mjesto Božje ne treba skrivati u nepoznanice i skrivenost. Bog hoće biti na najdubljoj čovjekovoj stvarnosti. Bog hoće prebivati u svakom ljudskom biću. Mogli bi reći da Bog prožima sva stvorenja, a na poseban način je u čovjeku prisutan.

Sva druga stvorenja su Božji znakovi, a čovjek je Božje prebivalište. Radi Božjeg prebivališta u čovjeku čovjek je religiozan – traži Boga – po svojoj strukturi i prije nego mu 'radi' pamet. Vjera u Boga je čovjekova unutarnja otvorenost na svoju 'potrebu'.

Bog je čovjekova 'potreba' da se razumi i da smišljeno živi. Tko ne prepozna Boga u sebi vrlo će ga teško prepoznati u drugim bićima. Svi drugi hramovi su ljudske rukotvorine, a čovjek je Božja rukotvorina. Zato nas veliki duhovni učitelji (mistici) uče da se vratimo svojoj dubini i tu osjetimo božanski život.

Ako u sebi ne otkrijemo božanstvenost, (vrijednost) vrlo teško će ju pronaći bilo gdje u svijetu. Zato se i kaže da u svakome od nas u dubini drijema naša sreća. Drugi nam pomažu da u prepoznamo u sebi i njima. Potrebno je tražiti i naći svojeg Mesiju.

Ne treba bježati do sebe u tome traženju. Istina, mi i drugi smo slabi ljudi, ali Isus se i utjelovljuje u slabe ljude da ih uzdigne. Uza svu našu slabost i grijehnost ipak mi ostajemo slika Božja.